

ÁBRÁNYI EMIL (1851-1920)

PETŐFI

- A segesvári csatatéren. -

*Ki az, aki hamvát sírva össze szedte?
Senkil! Tán az Isten, ő maga temette.*

*El sem is temette - föl vitte magának:
Szabadság, szerelem kettős csillagának.*

*Ifjan halt. De látjuk: nagygyá lenni rá ért.
Költő volt. Szeretett. S meghalt a hazáért.*

*Am előbb a lelkét égő szenvedéllyel
Millió szegény közt osztogatta széjjel.*

*Gazdaggá így tette az egész világot.
S aztán az öröklét ormaira hágott.*

*Tisztán olvadt át a halhatatlanságba.
Csupa lélek volt! Por nem maradt utána!*

*Hol a teste? Nincsen! Hol a lelke? Itt van.
Itt van, ő magyar nép, legszebb dalaidban!*

*Hol a sírja? Sehol! - Hol a dicsősége?
Az egész világon! S nem lesz soha vége!*

1899

Együtt

IRODALOM | MŰVÉSZET
HUMÁN TUDOMÁNYOK | KULTÚRA

XX. évfolyam | 2022 | 6

CSONTOS MÁRTA, MARCSÁK GERGELY, NÉMETI ANETT,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ, ZÁN FÁBIÁN BALÁZS versei,
ÁMORT ANGELIKA, BARTHA GUSZTÁV, MEGYERI EDIT TÜNDE prózája,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ jegyzete, DUPKA GYÖRGY, KOVÁCS SÁNDOR,
SZABÓ ESZTER IDA tanulmányai

EGYÜTT

EGYÜTT 2022 / 6

